

tatni. Vagy pedig elfogadnók az emberek átlagának azt a téves véleményét, hogy a prostituálódás a bűnös egyén, a rossz nő bukása, miért is erkölcsi és egészségi romlása nem egyéb, mint megérdemelt büntetése. Mai felfogásunk szerint azonban a prostitúció oka nem veleszületett hajlam és nem öröklött bűn, hanem a társadalmi adottságok és körülmények olyan tragikus láncolata, amely csak kismértékben függ az áldozatul esett prostituált lényétől.[...]

Ezek a főbb tényezők: a) a szülő, illetve gyám hanyagsága, vagy önzése, b) a női hiúság, c) a könnyű és vidám élet utáni vágy, d) az alkohol, kokain és más bódítószerek, e) munkakerülés, f) az erkölcsi érzék hiánya, g) csökkent értelműség, h) beszámíthatatlan jellem, i) az emberi és különösen a női méltóság iránti fogékonyság hiánya, j) fokozott érzékiség, h) rossz környezet, l) pornographia, m) a kerítés, n) a férfiak élvezetszomja és prostitúciós kereslete és végül o) a szociális lesüllyedés, a nyomor és elhagyatottság, [...]

Míndezek alapján meg kell állapítanunk, hogy a prostitúció okai főként a társadalomban, a környezetben, a családban stb. keresendők, úgyhogy végeredményben a prostitúció fennállásáért s az általa okozott erkölcsi, egészségügyi és anyagi károkért nem annyira a prostituált, mint inkább maga a társadalom felelős. Amiből viszont önként következik, hogy a prostitúció prevenciójának kiépítése és a prostitúció által okozott erkölcsi és egészségügyi károk leküzdése az állam és a társadalom fontos szociális és morális feladata! [...]

([Budapest, 1935.] 1–2., 4–5.)

Prostitúció a fővárosban

A leggyalázatosabb prostitúció fővárosunkban oly mértékben el van terjedve, oly botrányosan űzi orgiáit, hogy ha ez így megy, maholnap a tisztességes társadalom képezi a kivételt. Ezen mértely nemcsak erkölcsileg, hanem testileg is pusztít, s bizonyos idő leforgása alatt elkorcsosítja, elnyomorítja az egész generációt. S ezt a mértelyt a fővárosból, nemcsak miután a piszkos folyam megvan, még csak némileg szűkebb s szabályozottabb mederbe nem szorítják, hanem szabadon hagyják szétáradni, hogy undok posvánnyá változtassa fővárosunk társadalmát, megmérgezze fiatalságunkat, kiölje lassanként a jobb emberekből is a szemérmet s a bűn iránti undort, s ne-

veljen egy a köznapiság fölé emelkedni nem tudó blazírt, frivol, enervált nemzedéket!

De hát végre is hiába vesztegetjük a szót, a belvárosból nem fogja a jó-madarakat a rendőrség kipusztítani; az ellen panaszkodni már túlhaladott álláspont, s e soroknak egyéb célja van.

Föl akarjuk hívni a belügyminiszter úr figyelmét egy körülményre, ami valóságos gyalázata fővárosunknak, s amire első sorban ugyan a rendőrséget kell vala figyelmeztetnünk, de tudjuk, hogy neki is van erről tudomása és mégis megtűri.

Nem kevesebbről van itt szó, minthogy a főváros hemzseg az olyan kávéházaktól, ahol 10 órától este, reggeli 4-5 óráig kényelmes tanyáznak, s űzik a legszemtelenebb orgiákat.

E személyek először nem állanak orvosrendőri felügyelet alatt, de nem is állhatnak, mert hiszen nem tudni, honnan teremnek elő? Hová tűnnek el? Kísérettel jönnek, kísérettel mennek, a rendőrség az utcán még csak el sem foghatja. Másodsor demoralisálják a fiatalságot, mely az ilyfajta kávéházakat nagy előszeretettel látogatja. Harmadsor oly dolgokat művelnek e kávéházakban, amit még leírni is csak pirulva tudna tisztességes ember.

(Kelet Népe, 1875. július 23.)

A bűn fővárosa

Ha nem akarjuk, hogy Magyarország fővárosa egy második Gomorrha vagy Sodoma hírébe jusson: akkor sürgősen szükséges, hogy a fővárosi hatóság érvényt szerezzen a prostitúció korlátozására vonatkozó határozatainak. E határozatok kivételét mindekkoráig lehetetlenné tette a rendőrség. Kell tehát, hogy a főváros, mely majdnem ötszáz ezer forinttal járul a rendőrség költségeinek fődözéséhez – rendelkezessék ez irányban vele; habár megvalljuk, hogy még a legszigorúbb intézkedésekkel sem fognak sokra menni, mivel a prostitúció szükséges kifolyása a társadalom mai házassági intézményének, s mindaddig, míg a házasság mai formájában fennmarad és a házassági egyezmény nem a kölcsönös vonzalom alapján létesül, hanem társadalmi előnyök és anyagi függetlenség szerint szabályoztatik, addig a prostitúció ki nem küszöbölhető, mert A MAI HÁZASSÁG FORMÁJA MAGA A PROSTITÚCIÓ ELVÉRE SARKALL...

(Népszava, 1884. június 27.)